

YTTRANDE

2015-05-26

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
103 33 Stockholm

Promemorian Punktskatt – Redovisningsskyldighetens inträde, Fi2014/4142

Bokföringsnämnden (BFN) har fått ovannämnda promemoria på remiss.

BFN har inga synpunkter på förslaget som sådant om att redovisningsskyldigheten för samtliga punktskatter som redovisas i punktskattedeklaration ska inträda samtidigt med skattskyldigheten. BFN har dock vissa synpunkter på den argumentation som ligger till grund för förslaget. Det kan också allmänt lyftas fram, jfr bl.a. resonemanget på s. 18 f i promemorian, att själva inträdet av skattskyldigheten ger upphov till en skatteskuld, dvs. en affärshändelse, vilken ska bokföras.

I avsnitt 3.2 i promemorian anges att andra affärshändelser än kontanta in- och utbetalningar ska bokföras så snart företaget har tillgång till tillräckliga uppgifter för att kunna bokföra händelserna på ett godtagbart sätt. Om företaget har tillräckliga uppgifter får bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Promemorian återger här vad som följer av punkten 3.3 i BFNs allmänna råd Bokföring (BFNAR 2013:2). I vägledningen till rådet anför BFN följande (se kommentaren till punkten 3.3).

”Av stor vikt vid bedömningen av om företaget har tillräckliga uppgifter för att skyldigheten att bokföra affärshändelsen ska inträda är företagets rutiner i samband med affärshändelsen, t.ex. får tidsåtgången för en normal attestrunda anses godtagbar. Rutinerna kan också skilja sig åt beroende på vilken typ av affärshändelse det rör sig om och vilken motpart som berörs.”

I promemorian (s.13) återges ovanstående dock på följande vis, vilket inte är i överensstämmelse med vad BFN anför i vägledningen.

”Vid bedömningen läggs stor vikt vid företagets rutiner i samband med affärshändelsen, vilken typ av affärshändelse det är fråga om och vilken motpart den berör. Vad som är god affärsred ska enligt kommentaren till det allmänna rådet bestämmas med hänsyn till branschpraxis. Vid bedömningen bör även partsbruk kunna vara till ledning.”

Detta bör åtgärdas i en eventuell framtida lagrådsremiss och proposition.

I avsnitt 3.2 i promemorian redogörs också för den s.k. kontantmetoden, dvs. att företag vars årliga nettoomsättning uppgår till högst tre miljoner kronor får dröja med att bokföra

affärshändelserna tills betalning sker. Det kan i en eventuell framtida lagrådsremiss och proposition tydliggöras att ett företag som tillämpar kontantmetoden också får senarelägga bokföringen i enlighet med reglerna i BFNs allmänna råd om bokföring. Vid bedömningen av när affärshändelserna senast ska vara bokförda ska i detta fall tiden räknas från betalningstillfället (punkten 3.15 i det allmänna rådet).

I avsnitt 4.2 i promemorian anges att det är svårt att definiera en affärshändelse. BFN instämmer inte i denna bedömning. Den problematik som lyfts fram i promemorian att inte alla händelser som utlöser skattskyldighet utgör affärshändelser på annat sätt än att de ger upphov till en skatteskuld, ska inte tas som intäkt för att det är svårt att definiera en affärshändelse. I normalfallet kan detta inte betraktas som svårt. De exempel som anges i avsnittet påvisar inte heller att detta skulle utgöra en svårighet.

I avsnitt 4.4 i promemorian anförs att tidpunkten för redovisning av punktskatt kan variera på grund av dess koppling till god redovisningssed. Det anges vidare följande.

”Vilken redovisningsperiod skatten ska hänföras till blir därmed beroende av vad som anses vara god redovisningssed. Osäkerheten följer av att god redovisningssed inte är något statiskt eller ens vid en viss tidpunkt entydigt begrepp. Det ligger i sakens natur att den goda redovisningsseden är under ständig utveckling, att den kan ges olika tolkningar och att den varierar i olika branscher liksom mellan företag av olika storlek.”

Det anförda ger intryck att tidpunkten då en affärshändelse ska redovisas är något som är oklart och föremål för ständiga förändringar, så är emellertid inte fallet. Tidpunkten då en affärshändelse ska redovisas regleras i 5 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078). Denna lag är en ramlag vars bestämmelser får sitt närmare innehåll av god redovisningssed. BFN är enligt bokföringslagen ansvarig för att utveckla denna sed. Vad som utgör god redovisningssed vid löpande bokföring framgår av BFNs allmänna råd om bokföring. Detta allmänna råd gäller för alla typer av företag och branscher. Tidpunkten när affärshändelserna senast ska bokföras enligt god redovisningssed och i vilka fall bokföringen får senareläggas regleras i tredje kapitlet i det allmänna rådet. Denna reglering är inte föremål för någon revidering. Det är svårt att se att huvuddragen i regleringen skulle komma ändras på något avgörande vis inom överblickbar framtid. Det är vidare viktigt att understryka att god redovisningssed inte kan gå utanför de ramar som uppställs av bestämmelserna i bokföringslagen. Det är således lagstiftaren som ytterst bestämmer när en affärshändelse senast ska bokföras.

Detta yttrande har beslutats av BFN:s kanslichef Stefan Pärnhem efter föredragning.

Stefan Pärnhem
kanslichef

Johan Krantz
föredragande